

Posudek rigorózní práce Mgr. Filipa Cilečka na téma: „Členství a členský podíl v bytovém družstvu.“

A. Obecné hodnocení

Rigorózní práce Mgr. F. Cilečka je rozdělena do pěti kapitol, z nichž každá má ještě bohaté vnitřní členění. První kapitole předchází vstupní text, ve kterém autor deklaruje svůj přístup ke zpracování zvoleného tématu a formuluje zamýšlený cíle práce - zevrubně probrat institut členství v bytovém družstvu. Vysvětluje, na které aspekty zpracovávaného tématu se zejména soustředil a proč, a objasňuje i svůj přístup k problematice

První kapitola je věnována vymezení pojmů vztahujících se k tématu a je do ní zahrnut i exkurs do související problematiky tzv. nebydlících členů družstva.

Druhá kapitola se zabývá vznikem členství v bytovém družstvu, formuluje základní východiska a rozebírá jednotlivé způsoby originárního a derivativního nabytí členství. Je doplněna exkursem věnovaným v současné době velmi aktuálnímu tématu – členství právnických osob v bytovém družstvu.

Kapitola třetí se zabývá právy a povinnostmi členů bytového družstva, která podrobně rozebírá a komentuje a zamýšlí se nad jejich vymezením v právní úpravě, resp. nedostatky takového vymezení.

Ve čtvrté kapitole autor zevrubně rozebírá jednotlivé způsoby zániku členství v bytovém družstvu a související otázku vypořádání člena družstva

Kapitola pátá se zabývá společným členstvím manželů v bytovém družstvu, tj. problematikou, která je považována za jednu z nejsložitějších partií celé úpravy, zejména vzhledem k rozdělení úpravy mezi občanský a obchodní zákoník a nedostatečné zajištění legislativních vazeb těchto úprav.

Zvolené téma práce považuji za velmi vhodné, rovněž jeho šíře je odpovídající. Práce je dobře systematicky členěná, je přehledná a věnuje se tématu vyčerpávajícím způsobem. Seznam literatury, ze které autor čerpal je velmi komplexní, mám jen jednu spíše drobnou připomínku k systematické – poněkud neobvyklé je zařazení seznamu použité literatury do

úvodních partií práce. Autor – logicky – prokazuje i komplexní znalost judikatury k rozebíranému tématu.

Autor s literaturou velmi intenzivně pracuje, porovnává stanoviska jednotlivých autorů a přidává stanoviska vlastní, včetně důvodů, které jej vedly k jiným závěrům. To platí i pro práci a polemiku s judikaturou.

Téma je poměrně náročné na znalosti z oblasti právní teorie obchodních korporací a rovněž z oblasti majetkového společenství manželů, potřebnou znalost autor podle mého názoru osvědčil.

Práce s poznámkovým aparátem je velmi dobrá.

K práci mám jen několik až na výjimky spíše formulačních dílčích připomínek.

B. Jednotlivé dílčí připomínky:

1. V rámci rozboru originárních způsobů nabytí členství v družstvu na s. 23 se autor nezabývá otázkou možnosti vydržení členských práv a povinností, ač jde o problematiku nepochybně aktuální a zajímavou.

2. Na s. 25 autor tvrdí, že právní povaha převodu členského podílu není zcela jednoznačná, z následujícího textu však plyne, že spíše než o povahu tohoto institutu jde o jeho obsah.

3. Formulaci „smluvní převod“ na s. 26 nepovažuji za nejšťastnější.

4. Bylo by nepochybně zajímavé, kdyby se autor v rámci zkoumání aspektů přechodu členství v bytovém družstvu ve vazbě na možnost členství právnických osob, zabýval i možnostmi přechodu v rámci přeměny.

5. Na s. 51 nerozumím závěrům v prvním odstavci [„I když jsou podmínky pro vyloučení splněny, závisí na vůli družstva (vyjádřené rozhodnutím jeho orgánů), zdali k vyloučení provinivšího se člena přistoupí nebo zda mu jeho provinění odpustí. Ve shodě s Dvořákem zastávám názor, že se tak – vedle výslovného projevu odpuštění – může stát i pouhou nečinností, a že, pokud se tak stane, nelze již k vyloučení ze stejného důvodu znovu přistoupit (i zde platí *ne bis in idem*]. Mínil tím autor, že nerozhodne-li družstvo o vyloučení bezprostředně, nemůže již o vyloučení rozhodnout? Pokud ano, zasloužila by si tato otázka podrobnější rozbor včetně úvahy o tom, jak posuzovat dobu, která uplynula od „provinění“

z hlediska kvalifikace nečinnosti družstva. Tuto otázku by měl autor vysvětlit v rámci obhajoby.

C. Závěr

Celkově práci hodnotím jako velmi zdařilou rozebírající zkoumanou problematiku komplexně a ve všech souvislostech bez toho, že by autor nadbytečně rozšiřoval téma nad vymezený rámec, a považuji ji za způsobilou obhajoby.

V Brně dne 16. května 2011

doc. JUDr. Ivana Štenglová